

Dosarul nr. Ira-1345/2016

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

19 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători :

Liliana Catan

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Ion Guzun

juducând fără participarea părților recursul ordinar, prin care se solicită casarea parțială a sentinței Judecătoriei Grigoriopol din 07 decembrie 2011 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 noiembrie 2015, declarat de inculpatul:

Zeynalov Rufat Eldar, a.n 05.09.1973.
originar Republica Azerbaidjan, or. Baku,
domiciliat mun. Chișinău , srt. Independenței
20/1, ap.26,

Termenul de examinare a cauzei:

Instanța de fond: 21.10.2010-07.12.2011;

Instanța de apel : 14.05.2015-06.11.2015;

Instanța de recurs: 08.06.2016—19.07.2016;

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Grigoriopol din 07 decembrie 2011, Zeynalov Rufat, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 238 Cod penal la 5 ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Prin aceiași sentință a fost condamnată și SRL "Hazar Construct" în baza art. 238 Cod penal la amendă în mărime a 3 000 unități convenționale - 60 000 lei, cu interzicerea exercitării de către SRL "Hazar Construct" a activității de întreprinzător în domeniul construcțiilor, pe un termen de 5 ani, însă în privința acesteia hotărârile nu se contestă

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, persoana juridică SC „Hazar Construct” cod fiscal nr. 1006600025347, înregistrată la Camera înregistrării de Stat la 31.05.2006, la data de 06 iunie 2008 a încheiat cu BC „InvestPrivatBank” SA contractul de credit nr. 64-08 a mijloacelor bănești în sumă de 15 000 000 lei și contractul nr. 65-08 în sumă de 200 000 euro.

Totodată, persoana juridică SRL „Hazar Construct”, în scopul obținerii unei decizii favorabile de eliberare a creditului sus - menționat de către BC „InvestPrivatBank” S.A și majorării proporției acestuia, a prezentat cu bună-știință la BC „InvestPrivatBank” S.A. rapoarte financiare și bilanțuri contabile pentru perioadele de activitate 01.01.2008-

31.03.2008, 01.04.2008-30.06.2008, 01.07.2008-30.09.2008 desfășurate de către SRL „Hazar Construct” în care intenționat au fost introduse date denaturate cu referință la veniturile obținute, cheltuielile suportate, creanțele și datoriile suportate de către SRL „Hazar Construct” în perioadele raportate iar ca urmare a nerespectării ulterioare de către S.R.L. „Hazar Construct” a clauzelor contractului nr. 64-08 din 06.06.2008 și nr. 65-08 din 10.06.2008 exprimate prin nerambursarea corpului creditului și a dobânzilor aferente acestuia, a cauzat instituției financiare BC „InvestPrivatBank” S.A. un prejudiciu material în mărime de 276511,12 euro., echivalentul a 4774047,44 lei (conform cursului oficial din 11.03.2010, 1EUR=17,2653 lei) și 62 532 026,79 lei. Astfel, SC „Hazar Construct” SRL fiind o persoană juridică a prezentat cu bună-știință informații false în scopul obținerii unui credit și majorării proporției acestuia, prin ce a cauzat instituției financiare daune în proporții mari, adică a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 238 Cod Penal.

De asemenea Zeynalov Rufat Eldar, activînd în calitate de administrator al SRL „Hazar Construct” c/f. 1006600025347, urmărind scopul obținerii unui credit de la BC „InvestPrivatBank” SA în beneficiul ICS „Hazar Construct” S.R.L. a prezentat cu bună știință instituției financiare în cauză informații false cu privire la veniturile, cheltuielile și profitul aferent activității desfășurate de către BC „InvestPrivatBank” SA, inclusiv rapoartele financiare și bilanțuri contabile ce conțin date vădit denaturate pentru perioadele 01.01.2008-31.03.2008,01.04.2008-30.06.2008, 01.07.2008-30.09.2008, în baza cărora au fost încheiate contractele de credit nr. 64-08 din 06.06.2008 în sumă de 40 250 00 lei și contractul nr. 65-08 din 10.06.2008 în sumă de 200 000 euro, termenul de rambursare a creditului fiind de 06.06.2010.

Reieșind din faptul că SRL „Hazar Construct” nu a achitat rata de credit și dobânzile aferente, datoria față de BC „InvestPrivatBank” pentru creditele primare, constituia suma de 276 511,12 euro, echivalentul a 4 774 047,44 lei (conform cursului oficial din 11.03.2010. euro=17.2653 lei) și 62 532 026,79 lei conform situației din 11.03.2010, fiind astfel cauzate BC „InvestPrivatBank” SA. daune materiale în proporții mari.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Nicolae Micu, solicitînd casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărîri prin care inculpatului Zaynalov Rufat să-i fie stabilită o pedeapsă non-privativă de libertate, sub formă de amendă în limitele sancțiunii prevăzute de art. 238 Cod penal, invocînd următoarele motive:

- instanța de fond în motivarea sentinței a indicat că pe cazul dat lipsesc careva circumstanțe atenuante. Inșă faptul dat contravine materialelor dosarului penal, inculpatul fiind căsătorit, are la întreținere 3 copii minori și este unicul întreținător al familiei, nu are antecedente penale și este caracterizat pozitiv;

- examinarea cauzei în lipsa inculpatului nu a permis instanței de fond să stabilească astfel de circumstanțe cum ar fi declarațiile inculpatului și motivele comiterii faptei. Zeynalov Rufat își recunoaște vina, se căiește și regretă cele săvîrsite. Nu a avut intenția de a cauza careva prejudicii băncii, ci a avut intenția de a finisa construcția din contul creditului, cu achitarea ulterioară a acestuia;

- la momentul de față, SC „Hazar Construct” nu datorează nimic BC „Investprivatbank” SA, ci dimpotrivă banca urmează să restituie SRL „Hazar Construct,, mijloace bănești;

- inculpatul nu este o persoană social periculoasă și corectarea și reeducarea acestuia poate avea loc fără izolarea de societate;

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 noiembrie 2016 apelul declarat a fost respins ca nefondat cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea deciziei instanța de apel a menționat că, deși inculpatul este fără antecedente penale, are copii la întreținere, instanța de fond just a concluzionat că doar o pedeapsă privativă de libertate poate contribui la reeducarea inculpatului și atingerea scopului legii, având în vedere pericolul social al infracțiunii comise de inculpat și mărimea prejudiciului material cauzat.

5. Împotriva hotărârilor a declarat recurs ordinar inculpatul Zeynalov Rufat, care invocând prevederile art.427 alin.(1) pct.6), 10) și 12) Cod de procedură penală solicită casarea acestora, cu remiterea cauzei la rejudecarea în instanța de apel, totodată inculpatul a mai declarat un recurs suplimentar, invocând prevederile art.427 alin.(1) pct. 10) și 12) Cod de procedură penală a concretizat cerințele, solicitând stabilirea unei pedepse neprivative de libertate, în ambele recursuri a indicat aceleași motive și anume:

- învinuirea incriminată este una greșită, deoarece modificările art. 238 Cod penal în partea introducerii cuvintelor „în proporții mari” au intervenit prin Legea nr. 277-XVI din 18.12.2008, în vigoare 24.05.2009, astfel, la momentul înaintării învinuirii, pentru fapta comisă în perioada anului 2008 nu exista semnul calificativ „în proporții mari”;

- încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului nu corespunde cu descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, cu indicarea locului, timpului, modului săvârșirii ei, formei și gradului de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii;

- consideră că pedeapsa stabilită este una dură în raport cu fapta comisă, deoarece au fost constatate un șir de circumstanțe atenuante cum ar fi recunoașterea vinei, căința sinceră, întreținerea familiei, creșterea și educarea a trei copii minori, lipsa antecedentelor penale, precum și caracteristică pozitivă, care urmau a fi apreciate de către instanța de judecată la individualizarea pedepsei, stabilind o pedeapsă mai blândă;

- inculpatul nu a avut intenția de a cauza careva prejudiciu material băncii, ci scopul de a finisa construcția din contul creditului, cu achitarea ulterioară a acestuia.

6. Referință pe marginea recursului declarat a depus procurorul, care a solicitat respingerea acestuia, deoarece circumstanțele stabilite denotă faptul că instanța de apel nu a comis erori de drept la examinarea cauzei, iar decizia atacată conține motivele legale pe care se întemeiază soluția.

7. Judecând recursul ordinar declarat în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal conchide că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să-l admită, să rejudece cauza și să pronunțe o nouă hotărîre, dacă nu se agravează situația condamnatului.

Mai întîi de toate, Colegiul reține că recurentul a depus și un recurs suplimentar prin care a concretizat cerințele și anume solicitînd stabilirea unei pedepse neprivative de liberate în raport cu sancțiunea articolului încriminat, iar motivele recursului fiind identice ca și cele din recursul de bază, prin urmare Colegiul îl v-a considera ca un singur recurs, prin care se solicită o altă pedeapsă alternativă.

Totodată, Colegiul luînd în considerație motivele recursului declarat și anume că acesta recunoaște vina solicitînd o pedeapsă mai blîndă, nu se v-a expune în privința temeiurilor de casare prevăzute la art.427 alin.(1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, or greșita încadrare juridică a acțiunilor inculpatului nici nu a fost invocată la etapa judecării apelului.

Prin urmare, recurentul ramîne doar la dezacordul în partea stabilirii pedepsei, temei ce se încadrează în pct. 10) alin.1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, cînd s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Colegiul ține să menționeze că recursul vizat urmează a fi admis enunțînd că, instanța de apel la respingerea apelului și individualizarea pedepsei inculpatului nu a ținut cont de dispozițiile art. 75 alin. (1) și (2) Cod penal, care stipulează că, *persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvîrsite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvîrșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blîndă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.*

În această ordine de idei se mai remarcă că, criteriile generale de individualizare a pedepsei sunt acele reguli, principii, prevăzute de Codul penal, de care instanța de judecată trebuie să țină seama la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia, de aceea persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, adică în limitele sancțiunii legii în baza căreia persoana a fost condamnată.

Conform art. 61 Cod penal pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și se aplică persoanelor care au săvîrșit infracțiuni, cauzînd anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni, atît din partea condamnaților, cît și din partea altor persoane.

Sub aspectul prevederilor legale enunțate, Colegiul statuează că pedeapsa este echitabilă când impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Mai mult, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. De asemenea, o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Totodată, Colegiul reține că legiuitorul potrivit art.62 Cod penal a constituit sistemul de pedepse în temeiul trecerii de la o pedeapsă mai ușoară la alta mai aspră. Se presupune că această consecutivitate va orienta instanțele judecătorești spre alegerea unei pedepse mai ușoare dintre pedepsele alterative prevăzute de legea penală.

Prin urmare, Colegiul conchide, că instanțele de fond la individualizarea pedepsei inculpatului nu au ținut cont în măsură deplină de principiile generale de individualizare a pedepsei, nu au acordat deplină eficiență prevederilor art.7,61 și 75 Cod penal, nu au examinat în deplină măsură și obiectiv toate circumstanțele și datele prezentate care caracterizează atât negativ cât și pozitiv persoana inculpatului și care au o importanță esențială pentru stabilirea categoriei și mărimii pedepsei.

Astfel, din conținutul părții descriptive a sentinței de către instanță se menționează lipsa circumstanțelor atenuante, iar de către instanța de apel acestea au fost ignorate, mai mult ca atât, în cadrul apelului de către avocat a fost prezentată declarația inculpatului prin care ultimul recunoaște vina și regretă sincer cele săvârșite (f.d.89-90, v.6), respectiv, la stabilirea pedepsei inculpatului instanța de apel nu a luat în considerație comportamentul postinfracțional al vinovatului și atitudinea lui față de fapta săvârșită și aprecierea morală negativă a acțiunilor sale infracționale.

Deci, la circumstanțele cauzei ca atenuante, conform art. 76 Cod penal, în privința inculpatului Colegiul reține faptul că anterior nu a fost condamnat, are la întreținere trei copii minori, a recunoscut vina și s-a căit sincer. Circumstanțe agravante conform art. 77 Cod penal nu au fost stabilite.

Cît privește persoana celui vinova, din materialele cauzei reiese că inculpatul Zaynalov Rufat se caracterizează pozitiv.

În acest sens se mai reține că, datele ce caracterizează pozitiv persoana celui vinovat în funcție de circumstanțele concrete ale cauzei pot fi recunoscute ca circumstanțe ce atenuază pedeapsa, chiar și în cazul când ele nu sunt prevăzute ca atare în art.76 Cod penal.

În acest context, Colegiul penal avînd în vedere atât principiul umanismului prevăzut de art. 4 Cod penal, cât și prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal, consideră că nu este rațională aplicarea pedepsei cu închisoare inculpatului Zeynalov Rufat, iar aplicarea pedepsei sub formă de amendă v-a atinge scopul restabilirii echității sociale, corectarea

acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât și din partea altor persoane.

Prin urmare în cauză este prezentă eroarea de drept prevăzută în pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care urmează a fi corectată de către instanța de recurs, prin casarea, în partea stabilirii pedepsei, a hotărârilor contestate, cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte.

Din considerentele expuse, Colegiul penal lărgit conchide că recursul urmează a fi admis, cu casarea parțială a deciziei instanței de apel în partea stabilirii pedepsei, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre.

8. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de inculpatul Zeynalov Rufat, casează parțial sentința Judecătoriei Grigoriopol din 07 decembrie 2011 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 noiembrie 2015, în cauza penală în privința acestuia, doar în partea stabilirii pedepsei, rejudecă cauza în această parte și pronunță o hotărâre nouă, după cum urmează:

Zeynalov Rufat, recunoscut vinovat în baza art. 238 Cod penal, i se stabilește pedeapsă cu amendă în mărime de 2.000 unități convenționale, ceia ce constituie 40.000 lei.

Zeynalov Rufat, dacă este reținut, urmează a fi eliberat imediat din penitenciar, în cazul în care nu execută pedepse sau măsuri preventive în baza altor hotărâri judecătorești.

În rest hotărârile atacate se mențin.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 16 august 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Ion Guzun